

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นกระบวนการหนึ่งของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อสร้างสรรค์สังคมให้เจริญก้าวหน้าและพัฒนาบรรลุลดความ เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของชาติ การจัดการศึกษาจึงเป็นนโยบายสำคัญอย่างยิ่งอันหนึ่งที่รัฐได้ถือปฏิบัติสืบเนื่องกันมา เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความสามารถ และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป

การอุดมศึกษาจัดเป็นการ เป็นศึกษาระดับหนึ่งที่รัฐได้จัดขึ้น เพื่อสนองความต้องการกำลังคนระดับสูงของประเทศ เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษา เป็นแหล่งวิทยาการระดับสูงที่ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและวิชาชีพ เพื่อตอบสนองความต้องการของประเทศชาติ

ปัจจุบันการดำเนินงานจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษากระจายความรับผิดชอบอยู่ในหลายหน่วยงาน จากรายงานการประเมินสถานภาพการจัดการศึกษาและประเมินแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 5 (2528 : 4-14) ปัจจุบันมีสถาบันอุดมศึกษาทั้งสิ้น 412 แห่ง เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 285 แห่ง และสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 127 แห่ง ประมาณร้อยละ 10 สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ร้อยละ 78 สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ อีกร้อยละ 12 สังกัดกระทรวงอื่น ๆ ในจำนวนสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยมีมหาวิทยาลัยจำกัดรับจำนวน 13 สถาบัน ที่ดำเนินการสอบคัดเลือกบุคคล เข้าศึกษาโดยการดำเนินงานของทบวงมหาวิทยาลัย ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ และวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า (ทบวงมหาวิทยาลัย, 2531) สำหรับในปีการศึกษา 2532 นี้ มีสถาบันอุดมศึกษา เอกชนที่จัดสอบคัดเลือกร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัยเป็นครั้งแรกด้วยคือ วิทยาลัยรังสิต

ถึงแม้จะมีสถาบันอุดมศึกษา เป็นจำนวนมากดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น แต่ปัญหาในการดำเนินงานการศึกษาที่สำคัญประการหนึ่งในปัจจุบันคือ ค่านิยมของนักเรียนและบิดามารดาหรือ

ผู้ปกครองที่มีต่อการเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยจำกัดรับจำนวน 13 สถาบัน ซึ่งดำเนินการจัดสอบคัดเลือกโดยทบวงมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ก็เนื่องจากการศึกษาในสถาบันดังกล่าว เป็นบันไดก้าวไปสู่งานอาชีพที่มีศักดิ์ศรี เป็นที่ยกย่องนับถือในสังคมอันเป็นเหตุให้นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญส่วนใหญ่ต่างมุ่งหวังที่จะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยจำกัดรับจำนวน 13 สถาบันดังกล่าว แต่เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจของประเทศสมัยนี้อ่อนแอวยที่จะจัดการศึกษาเพื่อสนองความต้องการให้แก่ทุกคนได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน จึงได้มีการดำเนินการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จำนวน 13 แห่ง โดยการประสานงานของมหาวิทยาลัย

จากสถิติเกี่ยวกับโอกาสได้เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เปรียบเทียบระหว่างปี พ.ศ. 2510 กับ พ.ศ. 2521 (วิเชียร เกตุสิงห์ 2526 : 45) พบว่าโอกาสนั้นลดน้อยลงเรื่อย ๆ จากร้อยละ 42.7 เป็นร้อยละ 18.5 เหตุผลที่โอกาสเข้าศึกษาลดลงเพราะจำนวนผู้สมัครสอบเข้าศึกษาในแต่ละปีเพิ่มขึ้นในอัตราสูง แต่ปริมาณการรับเข้าศึกษาเพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำกว่า ดังนั้นในแต่ละปีปริมาณนักเรียนที่จบมัธยมศึกษาตอนปลายจึงเหลือตกค้างและมีจำนวนสะสมมากขึ้นทุกปี เมื่อพิจารณาการดำเนินงานสอบคัดเลือกเข้าสถาบันเข้าสถาบันอุดมศึกษาที่ผ่านมาในช่วง 5 ปีหลังพบว่า จำนวนนักเรียนที่สมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเป็นจำนวนมาก เมื่อเทียบกับกำลังความสามารถที่มหาวิทยาลัยทั้ง 13 แห่งนั้น จะรับไว้ได้ ดังข้อมูลปีการศึกษา 2527 - 2531

ปีการศึกษา	จำนวนสมัคร	จำนวนรับ	ร้อยละ
2531	89,409	16,035	17.93
2530	86,615	18,122	20.92
2529	97,838	17,744	18.13
2528	88,374	16,907	19.13
2527	95,312	16,219	17.01

(ข้อมูลจากกองบริการการศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย, 2531)

นอกจากนี้เมื่อพิจารณาในเรื่องของวิชาที่จัดสอบคัดเลือก จากการสำรวจของอุทุมพร ทองอุไทย และพวงแก้ว ปุณยภน (อุทุมพร ทองอุไทย และพวงแก้ว ปุณยภน อังใน พจน์ สะเพียรชัย, 2531) พบว่า มีการพัฒนาวิชาที่ใช้ทดสอบขึ้นมาถึง 41 วิชา สำหรับการสอบคัดเลือก เข้าในสาขาวิชาต่าง ๆ ถึง 423 สาขาวิชา และมีการจัดหมวดของวิชาสอบต่าง ๆ สำหรับสาขา วิชาต่าง ๆ เหล่านี้ถึงกว่า 30 รูปแบบ ซึ่งจะเห็นได้ว่าโครงสร้างการสอบร่วมกันมีขอบเขต กว้างขวางซับซ้อนมาก

นอกจากกระบวนการสอบพร้อมแล้ว ยังมีระบบการสอบโดยโควตาพิเศษอีกด้วย ซึ่งในคอน แรกของการเริ่มระบบโควตาในช่วงปี 2512 - 2516 มหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาคได้แก่ มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้รับนักศึกษาโควตาชนิดไม่มีการ สอบแต่ใช้การพิจารณาประวัติการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา แต่ภายหลังเมื่อสัดส่วนนักศึกษาโควตาเพิ่มขึ้น เป็นลำดับ และเพื่อให้โอกาสแก่นักเรียนจำนวนมากขึ้น ให้สามารถแข่งขันกันได้อย่างยุติธรรม จึงทำให้ระบบโควตาหันมาใช้วิธีการสอบแข่งขันเช่นกัน โดยมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งเป็นผู้ออกข้อสอบ และกำหนดรายละเอียดในการสอบคัดเลือกเอง ซึ่งนอกจากมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาคแล้วยังมี มหาวิทยาลัยในส่วนกลางอีกหลายแห่งที่ริเริ่มโครงการพิเศษต่าง ๆ ขึ้นมา เพื่อให้โควตานักศึกษา ในชนบทหรือนักศึกษาที่มีคุณสมบัติพิเศษต่าง ๆ เช่น โครงการแพทย์ชนบทของจุฬา มหิดล โครงการ พสวท. เป็นต้น คราวถึงปัจจุบันมีนักศึกษาที่เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาโดยระบบโควตาพิเศษนี้ถึง ปีละประมาณ 5,000 คน หรือประมาณร้อยละ 25 ของที่นั่งในมหาวิทยาลัยทั้งหมด (ทพวงมหา- วิทยาลัย อังใน พจน์ สะเพียรชัย, 2531)

ด้วยเหตุที่ความต้องการเป็นจำนวนมากที่จะมุ่งเข้าสู่สถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัย จากัดรับทั้ง 13 แห่ง ดังที่กล่าวมาแล้ว อีกทั้งนักเรียนที่จะเข้าสู่ระบบอุดมศึกษาเป็นตัวแทนหลัก ที่มีผลต่อคุณภาพของบัณฑิตจึงควรมีการศึกษาเกี่ยวกับความคิด เห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เกี่ยวกับการศึกษาค้นคว้าในสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้ผลจากการวิจัยจะสามารถ เป็นแนวทางในการพิจารณา วางแผนการศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาจนกระทั่งถึงการบริหารการศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการเลือกสาขาวิชาและสถาบันที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาเหตุผลในการเลือกสาขาวิชาที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเปรียบเทียบการเลือกสาขาวิชาที่จะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ แผนการเรียน ประเภทโรงเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิฐานะ อาชีพของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา และรายได้รวมของครอบครัว

ขอบเขตของการวิจัย

1. ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ได้จากแบบสอบถามนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานครจากโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษา โรงเรียนเอกชน ในความควบคุมสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ และโรงเรียนสาธิตในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
2. เหตุผลในการเลือกสาขาวิชาที่มีผลจากปัจจัยในด้านต่าง ๆ ดังนี้
 - 2.1 สถานภาพส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ เพศ แผนการเรียน โรงเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความมั่นใจของนักเรียน ระดับความสามารถและความมุ่งหวังของนักเรียน
 - 2.2 สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน ได้แก่ ภูมิฐานะ อาชีพของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา และรายได้ของครอบครัว
 - 2.3 สภาพแวดล้อมและการแนะแนว ได้แก่ ค่านิยมของสังคม เช่น ความมีเกียรติ โอกาสมีงานทำ โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน การแนะนำจากบิดามารดา ญาติพี่น้อง เพื่อน ตลอดจนบุคคลที่เป็นที่รู้จักและยอมรับของนักเรียน

ความหมายของคำที่ใช้ในการวิจัย

นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคปลายปีการศึกษา 2531 ในกรุงเทพมหานคร ในแผนการเรียนสายวิทยาศาสตร์ และแผนการเรียนสายศิลปะ ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนเอกชนในความควบคุมของสำนักงานการศึกษา เอกชน กระทรวงศึกษาธิการ และโรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

สาขาวิชา หมายถึง สาขาวิชาในระดับอุดมศึกษา แบ่งออกเป็น 10 สาขาวิชาตามแบบของ ISCED (International Standard Classification of Education)

1. ศึกษาศาสตร์และการฝึกหัดครู ได้แก่ วิชาประถมศึกษา การมัธยมศึกษา สุนศึกษา การศึกษาผู้ใหญ่ บริหารการศึกษา เทคโนโลยีการศึกษา จิตวิทยาการศึกษา ศิลปศึกษา พยาบาลศึกษา และวิชาอื่น ๆ ที่คล้ายกัน

2. อักษรศาสตร์ มนุษยศาสตร์และโบราณคดี ได้แก่ วิชาโบราณคดี มานุษยวิทยา อักษรศาสตร์ วรรณคดีเปรียบเทียบ ศาสนาและเทววิทยา ประวัติศาสตร์ ภาษาศาสตร์ ภาษาและวรรณคดี ปรัชญา และวิชาอื่น ๆ ที่คล้ายกัน

3. วิจิตรศิลป์ ได้แก่ วิชาทัศนศิลป์ จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ศิลปกรรม ศิลปการละคร ประวัติศาสตร์ศิลป์และวิชาอื่นที่คล้ายกัน

4. นิติศาสตร์ ได้แก่ วิชาที่เกี่ยวกับกฎหมายต่าง ๆ

5. สังคมศาสตร์

5.1 สังคมพฤติกรรมศาสตร์ ได้แก่ วิชาเศรษฐศาสตร์ รัฐศาสตร์ จิตวิทยา กฎศาสตร์ สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา ประชากรศาสตร์ และวิชาอื่นที่คล้ายกัน

5.2 การบริหารธุรกิจและพาณิชยการ ได้แก่ วิชาพาณิชยศาสตร์และการบัญชี การธนาคารและการเงิน การบริหารธุรกิจ การจัดการ การตลาด และวิชาอื่นที่คล้ายกัน

5.3 การสื่อสารมวลชนและเอกสาร ได้แก่ วิชาวารสารศาสตร์ การสื่อสารมวลชน นิเทศศาสตร์ การประชาสัมพันธ์ บรรณารักษศาสตร์ และวิชาอื่นที่คล้ายกัน

5.4 คหกรรมศาสตร์ ได้แก่ วิชาโภชนศาสตร์ คหกรรมศาสตร์และวิชาอื่นที่คล้ายกัน

6. วิทยาศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์

6.1 วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ ได้แก่ วิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป เคมี ชีววิทยา จุลชีววิทยา ธรณีวิทยา ฟิสิกส์ สมุทรศาสตร์ ชีววิทยาทางทะเล สัตววิทยา วัสดุศาสตร์ พฤษศาสตร์ พันธุศาสตร์ เทคโนโลยีทางอาหาร โพลีเมอร์ และวิชาอื่นที่คล้ายกัน

6.2 คณิตศาสตร์และวิทยาการคอมพิวเตอร์ ได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ สถิติ สถิติประยุกต์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ และวิชาอื่นที่คล้ายกัน

7. แพทยศาสตร์และสาธารณสุข ได้แก่ วิชาทันตแพทยศาสตร์ เภสัชศาสตร์ เทคนิคการแพทย์ แพทยศาสตร์ กายภาพบำบัด พยาบาลศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ อาชีวอนามัย และวิชาอื่นที่คล้ายกัน

8. วิศวกรรมศาสตร์

8.1 วิศวกรรมศาสตร์ ได้แก่ วิชาวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมไฟฟ้า วิศวกรรมเคมี วิศวกรรมเกษตร วิศวกรรมอุตสาหกรรม วิศวกรรมเหมืองแร่ วิศวกรรมสุขาภิบาล วิศวกรรมเครื่องกล นิวเคลียร์เทคโนโลยี และวิชาอื่นที่คล้ายกัน

8.2 สถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง ได้แก่ วิชาสถาปัตยกรรม การผังเมือง การออกแบบชุมชน เทคโนโลยีทางอาคาร เคหะการ สถาปัตยกรรมภายใน และวิชาอื่นที่คล้ายกัน

9. วิทยาศาสตร์การเกษตร ได้แก่ วิชากีฏวิทยา เกษตรกลวิทยา พืชศาสตร์ พืชสวน พืชไร่ วนศาสตร์ การจัดการทรัพยากรป่าไม้ ปฐพีศาสตร์ อารักขาพืช สัตวบาล สัตวแพทยศาสตร์ การประมง วิทยาศาสตร์ทางทะเล และวิชาอื่นที่คล้ายกัน

10. อื่น ๆ ได้แก่ สาขาวิชาอื่น ๆ นอกจาก 9 สาขาวิชาที่กล่าวมาแล้ว

สถาบันอุดมศึกษา หมายถึงสถาบันอุดมศึกษาที่มีหลักสูตรการเรียนการสอนต่อจากระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แบ่งเป็น

1. มหาวิทยาลัยจำกัดรับ หมายถึงมหาวิทยาลัยที่ดำเนินการสอบคัดเลือกโดยทบวงมหาวิทยาลัย ได้แก่

1.1 มหาวิทยาลัยจำกัดรับในส่วนกลาง ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (วิทยาเขตประสานมิตร วิทยาเขตบางเขน และวิทยาเขตปทุมวัน) มหาวิทยาลัยศิลปากร สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ และวิทยาลัยแพทยศาสตร์พระมงกุฎเกล้า

1.2 มหาวิทยาลัยจำกัดรับในส่วนภูมิภาค ได้แก่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (วิทยาเขตบางแสน วิทยาเขตพิษณุโลก วิทยาเขตมหาสารคาม และวิทยาเขตสงขลา) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2. มหาวิทยาลัยไม่จำกัดรับ ได้แก่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

3. มหาวิทยาลัย/วิทยาลัยเอกชน หมายถึง มหาวิทยาลัย/วิทยาลัยที่ดำเนินการโดยเอกชนในกำกับทบวงมหาวิทยาลัย

4. สถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ หมายถึง สถาบันที่จัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา นอกจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

ประเภทของโรงเรียน หมายถึง โรงเรียนที่จัดหลักสูตรการเรียนการสอนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แบ่งเป็น 3 ประเภทคือ

โรงเรียนรัฐบาล ได้แก่ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

โรงเรียนเอกชน ได้แก่ โรงเรียนในความควบคุมของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กระทรวงศึกษาธิการ

โรงเรียนสาธิต ได้แก่ โรงเรียนสาธิตในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

แผนการเรียน หมายถึง แผนการเรียนที่ระบุในหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย กระทรวงศึกษาธิการ เฉพาะ 2 แผนการเรียน ได้แก่

แผนการเรียนสายวิทยาศาสตร์ หมายถึง แผนการเรียนที่มีหลักสูตรระบุวิชาเลือกพื้นฐาน เน้นหนักในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

แผนการเรียนสายศิลปะ หมายถึง แผนการเรียนที่มีหลักสูตรระบุวิชาเลือกพื้นฐาน เน้นหนักในหมวดวิชาสังคมศึกษา ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคต้น ปีการศึกษา 2531 แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับต่ำ	ได้แก่	แต้มเฉลี่ยสะสม 2.00 และต่ำกว่า
ระดับปานกลาง	ได้แก่	แต้มเฉลี่ยสะสม 2.01 - 3.00
ระดับสูง	ได้แก่	แต้มเฉลี่ยสะสม ตั้งแต่ 3.01 ขึ้นไป

ภูมิสำเนา แบ่งออกเป็นดังนี้

1. กรุงเทพมหานคร
2. ภาคกลาง ได้แก่ จังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี สิงห์บุรี ลพบุรี อโยธยา อ่างทอง สระบุรี ชัยนาท อุทัยธานี สุโขทัย พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ กำแพงเพชร พิจิตร นครสวรรค์ นครนายก สมุทรปราการ สมุทรสาคร สมุทรสงคราม นครปฐม สุพรรณบุรี กาญจนบุรี เพชรบุรี ราชบุรี ประจวบคีรีขันธ์
3. ภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน เชียงใหม่ เชียงราย น่าน แพร่ ลำพูน ลำปาง อุตรดิตถ์ และตาก
4. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครพนม นครราชสีมา บุรีรัมย์ มหาสารคาม มุกดาหาร ร้อยเอ็ด เลย ศรีสะเกษ สกลนคร สุรินทร์ หนองคาย อุตรดิตถ์ อุบลราชธานี และยโสธร
5. ภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดกระบี่ ชุมพร ตรัง นครศรีธรรมราช นราธิวาส ปัตตานี พังงา พัทลุง ภูเก็ต ยะลา ระนอง สงขลา สตูล และสุราษฎร์ธานี
6. ภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ตราด ระยองและปราจีนบุรี

การศึกษาคำมารดา แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

1. ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า
2. มัธยมศึกษาหรือต่ำกว่า
3. ปริญญาตรีขึ้นไป

อาชีพบิดามารดา จำแนกตามกลุ่มต่อไปนี้

1. รับราชการ
2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ
3. พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน
4. ค้าขายหรือมีกิจการส่วนตัว
5. เกษตรกรหรือประมง
6. อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

รายได้ครอบครัว หมายถึง รายได้รวมทั้งหมด ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของนักเรียนโดยเฉลี่ยเดือนละ

1. 8,000 บาท และต่ำกว่า
2. 8,001 - 20,000 บาท
3. 20,001 บาทขึ้นไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ได้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกสาขาวิชาที่จะศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร
2. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อทบวงมหาวิทยาลัยและสถาบันอุดมศึกษาในการวางแผนรับนักศึกษาเข้าสถาบันอุดมศึกษา
3. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อกระทรวงศึกษาธิการในการวางแผนบริหารการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับการรับนักศึกษาเข้าสถาบันอุดมศึกษาต่อไป